

Gün ki Gecenin İninde

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 20 Şubat 2015

Boşluklar vardı ezelden hibeli kadere
Biraz ayrıktı imgeler,
Düşler kâh pembe kâh boyalı hüzünle.
Her hazan mevsiminde
Çıplaktı tüm o ağaçlar
En az ruhum kadar şeffaf.

Terk edilmiş gölgeler çok uzak,
Saf, bakir ovalarda
Göğün derinliklerinde
Yakalamış ensemden rüzgâr
Bir eksik bir fazla olsa da şu üzünç.

Eksiltisi kaderin
Öylesine alışkınım ki
Ve nasıl da mubah nezdimde.
Kıvançlı bir yadsımazlıkla
Gün ki gecenin ininde...

Uzanan o yol mahşere:
Üç, iki, bir
Hepten kayıp hepten yitik
Kaçak göçek
Azıcık farklı ve fazlasıyla ezik.

Yerli yersiz sayısız belirteç;
Tümlemek adına belki de
Bir ileri bir geri...